

Blázní nestarnú

Vilo Kanis

AfterDog 07/2025

Blázni nestarnú

Nájdené nádeje	3
Svetlo	4
Blázni snívajú.....	5
Začala si po rokoch šoférovať	6
Návšteva.....	7
Tieto moje písania.....	8
Volnobehy	9
Blázni nestarnú.....	10

Nájsené nádeje

Tvár nechám v okne
ruky v kabáte
myšlienky pri tebe
ale len tie
nie príliš prítulné.

Pred pošou deti
z kartónovej škatule
predávajú nádeje dve
za cenu troch tak si zober
jednu domov
a dobre schovaj ale
berú len hotovosť.

Keď ju už nebudeš chcieť
môžeš ju drôtom uviazať
za nohu v parku o strom
tak sa to robieva.

Vráti sa
so stiahnutým chvostíkom
a očami čo nechcú nič
len zaspať v pelechu
pod tvojím stolom.

Svetlo

Je treba vedieť že
tma nehľadá. Jednoducho
si príde po všetko
čo sme zabudli
nechať na svetle.

Vonku
prší zásuvku na verande
som montoval ja
takže vyrazila
poistky. Sedíme v kuchyni
s baterkou v hrnci
varíme len popamäti.

Povieš
pod' so mnou
do tmy, svetlo
ti zostalo
vo včerajších očiach.

Blázni snívajú

Sedí na lavičke,
kŕmi holuby mincami.
Smiešne, ako mu to žerú.
Nikdy nebol mladý,
ale stále je tu nový.
Zaspí so šiltovkou
naopak.
Vraj sa mu vtedy
sníva odzadu.

Začala si po rokoch šoférovať

Najprv len trochu okolo domu
v perimetri ako hovorí vo filmoch FBI
cestička dve potom zhurta
smrtiaci kruháč a to už
aj škôlník v škôlke
zvedavo odstavil kosačku.

Dala:

- si mi zasa nádej
 - si si žuvačku ako v autoškole
 - si to nakoniec
- s prehľadom a na dámu.

Išli sme len do Lidla
Ukradla si žetón z vozíka
a moje unavené
staré srdce.

Návšteva

Mali sme sen,
že tu postavíme dom.

Bez základov,
bez okien,
len my dvaja
zima vonku aj vnútri
a vietor
čo chodí
z izby do izby
ako sused bez kľúča.

Nepriznáš to
kým ti nevlezie
do topánok.

Tieto moje písania

Počítač sa vypol uprostred
nedokončenej...

Skúsil som reštartovať,
rebelovať, rehotáť sa aj rezignovať.

Vytiahol som ťažké váhy
očenáš, zdravasmáriu aj
anjeličkamojstražnička,
plus pár výrazov, ktoré sa
v telke vypípajú
aj po desiatej.

Potom zrazu naskočil
presne v momente keď som sa rozhodol
napísať niečo rukou.

Volnobehy

prišiel som sem alebo
už som bol tu?

koberec je zamatový archív
zachytáva odrobinky mihalnice
aj rozhovory
ktoré nikdy nenašli slová

tony dát dať
do jednej tóniny

stôl sa opiera
o každý večer
ako pes
čo čaká
že ho ešte raz niekto pohladí

Blázni nestarnú

pretože
nosia hodinky,
ktoré ukazujú iba
východ slnka.

Ako všetko, čo
trvá príliš dlho,
zvyšok dňa
im je ukradnutý.

sedával na lavičke pod lipou aj **v pondelok** mal nedeľnú náladu hovoril si kapitán a dirigoval muchy ako posádku lodičku z papiera schovával zloženú vo vrecku košeľe ale možno to nebola loďka možno to bolo nebopekloraj spolahlivo poznal keď si plakal do vankúša myslím ty nie ja ráno si čítal horoskopy všetky bez výnimky predpovedali šťastie v láske a kopu penez na obed pohladkal svojho neviditeľného koníka toho som už spomínal? ktorý mu držal lásku na uzde neviditeľné opraty omotané okolo prsta a neviditeľné seno zložené za lavičkou ktovie kam vlastne taký kôň chodil srať asi na neviditeľnú kopu vyhnať toho chlapa myslím nie papagája lebo toho nevidel ani koňa a farár bol práveže veľmi viditeľný čierna žaba s krížikom na tučnom bielom krku a opilec kostolník sa ho bál toho chlapa myslím nie kňaza ale asi aj toho ale deti ho ľúbili toho chlapa ako neviditeľný ale možno aj došli len ich nebolo vidieť a lavička akoby zostarla a dokonca zmizla ale možno aj tá bola neviditeľná to už teraz nikto nezistí všetci si mysleli že neškodný čudák polovica z nich ho ani nevidela ani chlapa ani kostolníka iba farára toho videli všetci aj sa ho báli ale včera pod lavičkou už druhýkrát niekto nechal lístok bolo na ňom **kapitán chýbaš nám na palube** a pod tým ešte drobným neviditeľným písmom **pozdravuj koníka** papagája a ostatných

Vydal AFTERDOG v edícii

NEVIDITELNÁ BLATISRAVA

pri príležitosti 30. výročia prvého čísla

Kýblika plného zubov ktoré bolo
vlastne nulté.